

noi am văzut / mi láttuk

Minerva sajtófotó archívum,

infrastruktúra és műhely 2014-2021

A Minerva sajtófotó-gyűjtemény az Igazság és a Făclia újságok riporterei által 1965 és 1993 között készített analóg filmeket tartalmazza. A több mint 30 000 6x6-os negatívból álló archívumot közvetlenül az 1989-es fordulat után, a Szabadság napilap egyik szerkesztője mentette meg. A gyűjtemény a korábbi rendszer egyik hagyatékaként, a helyi sajtóban használt anyagokat rögzíti - olyan dokumentumokat, amelyek tudatosan vagy öntudatlanul a feledés homályába merültek, és gyakran csak propagandával azonosították őket. Hasonló örökségek vagy elvesztek, vagy szunyadnak valahol. A gyűjteményt a Minerva Kulturális Egyesület médiakutató központja őrizte meg, egy nagyrészt láthatatlan maradt képhalmazként, mivel eddig csak kevés kép látott nyilvánosságot az említett újságokban.

2014-től kezdve a kolozsvári Tranzit Házban, a conset műhely keretében működő projektben, a negatívok szkennelése tette ezt a hatalmas kép konglomerátumot láthatóvá. Műhelymunkánk által, amelynek keretében több termelési és kiállítási helyzetben gyűltünk össze, az eltérő irányokból érkező intézményi, személyes és szakmai érdeklődések közös területét kívántuk kirajzolni, egy potenciális kutatási infrastruktúra kialakításának érdekében. A gyűjteménytől való időbeli távolságunk segített meghaladni az eddig domináló ikonoklaszta és a posztkommunista gyakorlatokat. Alapvetően lassú egyéni, illetve kollektív beavatkozással szerettük volna a képeket közzé tenni, több irányból történő elemzésnek alávetni. A tömegkommunikáció műfajában készült gyűjteményben, az egyes információelemek csak az azonnali kommunikációs igényt voltak hivatottak kiszolgálni, másodlagos funkciójuk, az archívumnak való alárendeltségük ezennel autonóm értéként helyeződött az előtérbe. A digitális archívum létrehozásakor megőriztük az eredeti gyűjtemény

dokumentumrétegeinek integritását. Csak így vált ténylegesen valóra a különböző részek rekontextualizálásának lehetősége.

A kiállítás címe, *mi láttuk*, felfogható úgy is, mint a reflektálatlan köztér tehetetlenségére való utalás, mint egy közteret ábrázoló kép, amelyből a társadalom kivonult; amely éppen ezen összefüggés révén von párhuzamot a művészet területén hangoztatott társadalmi felelősséggel, illetve annak történelmi korlátoltságával.